

Kwadratuur

Muziek meer dan verdubbeld

Artiest **VLEK**

Album **Speck**

Uitvoerders **Jeroen Doomernik (tp, flügelhorn), Edward Capel (as, ss, kl), Hans Sparla (tb), Bart van Dongen (p, keys), Jacq Palinckx (el gt), Bert Palinckx (cd), Pascal Vermeer (d)**

Vlekmusic / Eigen beheer | Released: 2013 | CD (-)

Besproken door Joachim Ceulemans | Toegevoegd op 13 februari 2014

Amsterdam, New York of Berlijn? Nee, het jazzseptet VLEK is niet gelinkt aan een of andere hippe stad maar komt uit het weinig opwindende Noord-Brabant, waar het regelmatig podia bevolkt in steden als 's-Hertogenbosch en Tilburg. De mini bigband begon enkele jaren geleden als spontane sessieband en groeide uit tot een volwaardig ensemble met een eigen oeuvre, dat met 'Speck' voor het eerst op cd verschijnt.

Het lijkt iets typisch Nederlands om jazzmuziek te kruiden met een straffe dosis humor en zelfrelativering. De ICP zette ooit de trend en vele ensembles volgden dat voorbeeld door te kiezen voor gekke bandnamen of komische en absurde muzikale brouwsels. Met titels als 'Tijd voor n appelflap' en 'Vlek in je broek' zet VLEK die traditie alvast voort. Ook inhoudelijk wordt er wel eens geknipoogd, getuige het jolige 'Vrolijk de duisternis in' dat wordt voortgestuwd door een banale, zelfs wat onnozele groove, die weliswaar wordt gekleurd met een doorleefde solo van saxofonist Edward Capel.

Maar VLEK is gelukkig veel meer dan alleen maar ongein. Het is een band die haar kwaliteiten goed weet uit te spelen en dat binnen een idioom waarin structuur en expressiviteit hand in hand gaan. Het mooie instrumentenpalet van 'Opus 50' doet denken aan een uptempo versie van het bedwelmende kleurenspeel van The Heliocentrics, de laatste jaren zowat de vaste begeleidingsband van Mulatu Astatke. Andere bekende echo's weerklinken in het sublieme 'Nocturne No.2', waar de groep even naast het legendarische Liberation Music Orchestra van Charlie Haden en Carla Bley gaat staan. Met het afwisselen tussen mooie cocktailjazzstructuren en totale vrijheid in de wat vreemde opener 'Homeless' balanceert de groep op een slappe koord. Deze twee extremen van ensemblemuziek worden zonder gêne op een hoop gegooid, alsof men wil aantonen dat beide in se evenwaardig zijn.

Een belangrijke troef in een groot deel van de tracks is de emotionele zeggingskracht van de blazers afzonderlijk. Naast Capel (die lekker sappig uithaalt in het knetterende 'Vlek in je broek') komen ook trombonist Hans Sparla en trompettist Jeroen Doomernik zeer scherp voor de dag in het solistische werk. In 'Boom' laat Doomernik op sommige momenten een bijna vocaal geluid horen, wat hij combineert met erg zuivere lijnen in het hoge register en enkele stevige *growls*. Het bijna zeven minuten durende stuk wordt gedragen door deze superbe demonstratie, al is de tegenstem van Sparla's trombone ook van niet te onderschatten belang.

De voorkeur voor progressieve rockmuziek komt soms nadrukkelijk naar voren via de grooves van keyboards en elektrische gitaar, maar voor het overige musicceert VLEK met een open vizier. Dat levert tien kwalitatieve tracks op die smaken naar meer. De opvolger van 'Speck' zou ondertussen al in de steigers staan.